

zaaknummer 2010 T 201

27 februari 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. B.J.M.P. Cremers, advocaat te Breda,

tegen:

[naam],
geboren op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
lid van de Congregatie van de Missionarissen van het Heilig Hart.

1. De procedure

Het klaagschrift met bijlagen is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 4 juli 2011. Op 27 september 2011 is een verweerschrift ingekomen van mr. R.P. Baetens, advocaat van aangeklaagde, te Tilburg.

Op 5 december 2011 is een schriftelijke reactie van klager naar aanleiding van het verweerschrift van aangeklaagde ontvangen.

Op 30 januari 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Cremers.

Aangeklaagde is verschenen. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Baetens.

2. De klacht

2.1. Klager heeft gesteld dat aangeklaagde hem in 1980 in zijn ouderlijk huis, in het bijzijn van zijn ouders, heeft beledigd en vernederd en met het verspreiden van lasterlijke praat over de persoon van klager heeft bedreigd. Klager heeft daartoe aangevoerd dat hij vrijwel zijn hele leven in [plaats] woont en dat aangeklaagde van 1969 tot 1984 als pastoor werkzaam is geweest in de parochie [naam] in diezelfde gemeente.

Aangeklaagde heeft over klager gezegd dat hij walgelijk, verachtelijk en de naam mens onwaardig is en dat hij een onanist is, hetgeen hem door zijn vriend en buurman de huisarts ingefluisterd zou zijn.

Klager geeft aan dat aangeklaagde bij voortdurende lasterlijke praat over hem heeft rondgestrooid. Klager heeft op [datum] aangifte gedaan tegen aangeklaagde, welke aangifte

als bijlage bij het klaagschrift is gevoegd. Ook de moeder van klager heeft in een brief aan de politie in 1988 de gebeurtenissen beschreven. Al jarenlang probeert klager de geschetste lasterlijke praat over zijn persoon te stoppen. Hiervan getuige ook zijn overgelegde brief aan de wijkagent [naam] van 1 augustus 2006 en zijn laatste aangifte rechtstreeks tot de officier van Justitie in Rotterdam van [datum].

Klager brengt een lijst in het geding met namen van personen tegenover wie aangeklaagde lasterlijke praat over klager heeft geuit. Klager heeft met voorbeelden de inmiddels al 31 jaar doorlopende schending van zijn integriteit door aangeklaagde geschetst. Aangeklaagde heeft klager als een psychiatrische patiënt dan wel als een geestelijke gestoorde voorgesteld en later als een luie bijstandstrekker, terwijl klager door jarenlange, fout behandelde, neusklachten in de WAO is beland.

Klager wenst een tweetal rapporten van deskundigen niet in het geding te brengen uit vrees dat aangeklaagde hierin een nieuwe bron van lasterlijke praatjes zal vinden. Klager heeft ter zitting verklaard dat hij heeft begrepen dat aangeklaagde wel kennis heeft kunnen nemen van de genoemde rapportage.

Klager is van oordeel dat aangeklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan seksueel misbruik zoals bedoeld in de Procedure door jarenlang psychische en seksueel getinte verzinsels op hem te projecteren.

2.2 Ten aanzien van de ontvankelijkheid heeft mr. Cremers ter zitting verzocht de definitie omtrent seksueel misbruik uit de Nieuwe Procedure, zoals die is vastgesteld op 5 oktober 2011 onder artikel 1.3, te hanteren, nu de definitie in deze Procedure ruimer is gedefinieerd.

2.3 Klager stelt dat, nu hij al 31 jaar door toedoen van aangeklaagde door dorpsgenoten met de nek wordt aangekeken, nageroepen, uitgelachen en spottend, denigrerend en minachtend behandeld en bejegend wordt, de sociale en sociaalpsychologische gevolgen naar de mening van klager wel duidelijk zijn.

2.4 Klager wil met zijn klacht bereiken dat er een einde komt aan deze situatie en dat zijn naam wordt gezuiverd.

3. Het verweer

3.1 Mr. Baetens heeft in zijn schriftelijke reactie op het verzoekschrift primair verzocht het klaagschrift niet ontvankelijk te verklaren. Volgens mr. Baetens kan hetgeen klager aangeklaagde verwijt bezwaarlijk worden gezien als seksueel misbruik volgens artikel 2.1. van de Procedure. De beperking is volgens de raadsman daarin gelegen dat de handelingen dienen te zijn gericht op enigerlei seksueel getinte relatie tussen het slachtoffer en de dader. Bij belediging en laster zoals door klager aangevoerd is een dergelijke doelstelling afwezig. De lichamelijke integriteit kan volgens de raadsman slechts worden aangetast indien sprake is van rechtstreeks lichamenlijk contact. Daarvan is volgens mr. Baetens geen sprake, noch in de zin van artikel 2.1 van de oude Procedure noch in de zin van artikel 1.3 van de nieuwe Procedure, zoals mr. Cremers ter zitting heeft betoogd. Mr. Baetens verzoekt de commissie dan ook de klacht niet ontvankelijk te verklaren, althans zich onbevoegd te verklaren de klacht inhoudelijk te beoordelen, althans reeds hierom af te wijzen.

3.2 Ten aanzien van de inhoud van de klacht heeft mr. Baetens zich eveneens verweerd. Hij heeft daartoe gesteld dat aangeklaagde klager pas ergens in de jaren tussen 1977 en 1980 persoonlijk heeft leren kennen. Klager was verwickeld in een juridische strijd met het ziekenhuis in [plaats] over een [operatie]. Omdat de huisarts (buurman van aangeklaagde) niet wilde tekenen, moest aangeklaagde dat als pastoor maar doen. Aangeklaagde heeft klager

daarop meegedeeld dat hij geen medische kennis had en daarom zijn medewerking ook niet wilde verlenen. Klager liep gedurende de daarop volgende dagen telkenmale onaangekondigd de pastorie binnen met hetzelfde verzoek, waarop aangeklaagde in forse bewoordingen kenbaar heeft gemaakt dat klager weg moest blijven.

Het lijkt erop dat de gebeurtenissen rond de neusoperaties voor klager een psycho-traumatische werking hebben gehad, waarbij hij de verwijzing naar het psychiatrisch circuit als zeer beledigend heeft ervaren. Helaas is dat wantrouwen zich volgens aangeklaagde ook gaan richten op aangeklaagde. Aangeklaagde ontkent ten stelligste zich ooit bij klager thuis of elders in dreigende, laatdunkende, smadelijke of seksueel beschuldigende opmerkingen te hebben uitgelaten.

Volgens [naam], provinciaal overste MSC is in het persoonlijk dossier van aangeklaagde in dit kader geen relevante informatie te vinden. Tenslotte heeft mr. Baetens nog verklaringen overgelegd van onder andere de huishoudster van aangeklaagde en de voormalige huisarts/ buurman van aangeklaagde.

Aangeklaagde heeft ter zitting nogmaals betoogd dat hij nooit iets heeft gezegd omtrent de seksuele geaardheid van klager. Volgens aangeklaagde leeft klager in een schijnwereld. Aangeklaagde stelt voorts dat hij gedurende de tijd dat hij pastoor was met de vier opvolgende bisschoppen altijd goed contact heeft gehad. Aangeklaagde betreurt de uitlatingen van klager, met name het feit dat hij onder curatele zou zijn gesteld, hetgeen nimmer is gebeurd.

4. De beoordeling

4.1. Nu aangeklaagde heeft verzocht de Procedure Klachtencommissie seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk van 5 oktober 2011 van toepassing te verklaren, zal de Klachtencommissie bij de beoordeling van deze Procedure uitgaan. Volgens artikel 1.3 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. De Klachtencommissie zal echter eerst de vraag moeten beantwoorden of de gestelde gedragingen zijn aan te merken als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure. Naar het oordeel van de Klachtencommissie moet die vraag ontkennend worden beantwoord, nu niet gezegd kan worden dat klager onder dwang stond van aangeklaagde of in een afhankelijkheidspositie verkeerde ten opzichte van aangeklaagde. De klacht zal derhalve niet ontvangen kunnen worden.

De Klachtencommissie wil echter niet nalaten op te merken, dat niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn en dat het mogelijk is dat klager zich door de handelwijze van aangeklaagde gekwetst heeft gevoeld en nog voelt. Echter, zoals gezegd, is de Klachtencommissie van oordeel dat dit niet te scharen is onder artikel 1.3 van de Procedure, waardoor een en ander buiten de beoordelingsbevoegdheid van de Klachtencommissie valt.

5. Het advies

De Klachtencommissie verklaart de klacht niet ontvankelijk.

Dit advies is vastgesteld op 27 februari 2012 door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, de heer W.A.M.C. Mol en mr. F.J.M. Walstock, leden, bijgestaan door mr. I.C.T.M. Jongens-Manders, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie en aan klager verzonden.

Op grond van art. 21.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.